

شماره ۸۷، تابستان ۱۳۸۹

پژوهش‌های آبخیزداری
(پژوهش و سازندگی)

بررسی عوامل محیطی مؤثر بر تغییرات تنوع گونه‌ای در مراتع طالقان میانی

- الهه فهیمی پور، (نویسنده مسئول)
  - محمد علی زارع چاهوکی، استاد دانشگاه تهران
  - علی طویلی، استاد دانشگاه تهران
  - محمد جعفری،
- تاریخ دریافت: آبان ماه ۱۳۸۷ تاریخ پذیرش: تیر ماه ۱۳۸۸
تلفن تماس نویسنده مسئول: ۰۹۱۹۲۶۲۶۶۶۲۴
Email: mazare@ut.ac.ir

چکیده
ندارد.

کلمات کلیدی:

Investigation of plant diversity changes with environmental factors in middle rangelands of Taleghan

By: E. Fahimpour (Corresponding Author; Tel: +989192626624)

M. A. Zarea Chahooki Professor of Tehran University

A. Toobli Professor of Tehran University

M. Jafari

The current research was carried out to find the most effective environmental factors in plant species diversity. For this purpose, study was conducted in middle rangelands of Taleghan. Within each unit of sampling 4 parallel transects with 150m length, each containing 10 quadrates (according to vegetation variations) were established. Quadrate size was determined for each vegetation type using the minimal area method. Soli samples were taken from 0-20 cm in starting and ending points of each transect. Measured soil properties included gravel, texture, organic matter, lime, pH, electrical conductivity, K, P and N. To determine the most environmental effective factors on plant diversity, PCA method was applied. The results indicated that slope, phosphorus, depth of soil play the main role in plant species diversity

Keywords: Environmental factors, Taleghan rangelands, Plant diversity, Principle component analysis

مقدمه

مرتع یک اکوسیستم طبیعی است که در برگیرنده منابع عظیمی از ذخایر ژنتیکی و تنوعی از گونه‌های گیاهی است که همواره این گوناگونی، متضمن پایداری مرتع در مقابل عوامل متغیر محیطی و زیستی است. تنوع گونه‌ای از مفاهیم مهم در بوم‌شناسی و مدیریت پوشش گیاهی است (مصدقی، ۱۳۸۴) و نقش مهمی در سلامت (Odum, ۱۹۷۱)، تولید (Noor Alhamad, ۲۰۰۶) و ارزیابی اکوسیستم (Magurran, ۱۹۸۸) دارد.

تنوع گونه‌ای از دو مؤلفه تشکیل شده است که اولی مربوط به تعداد گونه‌هاست و به آن غنای گونه‌ای اطلاق می‌شود. دومین مؤلفه تنوع، یکنواختی می‌باشد که به توزیع افراد گونه‌ها مربوط است (Kent و Coker, ۱۹۹۶).

حضور و پراکنش جوامع گیاهی در اکوسیستم‌های مرتعی، تصادفی نیست، بلکه عوامل اقلیمی، خاکی، پستی و بلندی و انسانی در گسترش آنها نقش اساسی دارند. خصوصیات فیزیکی و شیمیایی خاک در رابطه با پوشش گیاهی باعث تنوع و پراکنش جغرافیایی وسیع گیاهان می‌شوند (Leonard و همکاران، ۱۹۸۴). ویژگی‌های پستی و بلندی همچون ارتفاع از سطح دریا، شیب و جهت از عواملی هستند که آب قابل دسترس را تحت تاثیر قرار می‌دهند (Gerytnes و Vetaas, ۲۰۰۲). بنابراین با توجه به نقش مهم گیاهان در تعادل اکوسیستم و منافع مختلفی که بشر به‌طور مستقیم و غیرمستقیم از آنها می‌برد، ضرورت شناخت روابط بین گیاهان و عوامل محیطی، برای ثبات و پایداری آن امری اجتناب‌ناپذیر است. در این زمینه پژوهش‌های متعددی در داخل و خارج کشور انجام شده که به برخی از آنها اشاره می‌شود.

شریفی نیارک (۱۳۷۷) در بررسی ارتباط بین عوامل خاکی با ویژگی‌های مربوط به پوشش گیاهی با استفاده از روش رسته‌بندی در

چمنزارهای طبیعی منطقه اردبیل نشان داد که عوامل خاکی و اقلیمی در ناهمگنی پوشش گیاهی (تنوع گیاهی) و ارتجاع پذیری جوامع گیاهی اثر مستقیم دارند.

ابراهیمی کبریا (۱۳۸۱) در بررسی تاثیر عوامل پستی و بلندی بر تغییرات درصد پوشش گیاهی و تنوع گیاهی به این نتیجه رسید که بین تاج پوشش کل با تغییرات ارتفاع و شیب بیشترین همبستگی وجود دارد، به طوری که افزایش ارتفاع و کاهش درصد شیب باعث افزایش پوشش تاجی کل می‌شود و با کاهش ارتفاع و افزایش درصد شیب، تنوع گونه‌ای افزایش پیدا می‌کند.

میرزایی (۱۳۸۶) با مطالعه تنوع گونه‌ای گیاهان علفی در رابطه با عوامل پستی و بلندی (ارتفاع از سطح دریا، جهت و شیب دامنه) در اکوسیستم جنگلی زاگرس میانی نتیجه گرفت که جهت دامنه بر تنوع و غنای پوشش علفی اثر معنی‌داری دارد.

زارع چاهوکی و همکاران (۱۳۸۷) به بررسی رابطه بین تنوع گونه‌ای مراتع پشتکوه استان یزد با عوامل محیطی با استفاده از تجزیه مؤلفه‌های اصلی پرداختند. نتایج نشان داد که از بین عوامل مورد بررسی بافت، رطوبت قابل دسترس و هدایت الکتریکی خاک بیشترین تاثیر را بر تنوع گونه‌ای دارند.

Noy-Mayer و همکاران (۱۹۷۰) به منظور بررسی پوشش گیاهی مناطق نیمه‌خشک جنوب استرالیا از تجزیه و تحلیل چند متغیره استفاده کرد. نتایج نشان داد که تغییرات پوشش گیاهی در نتیجه روابط بین بارندگی و بافت خاک ایجاد می‌شود و با خصوصیات خاک و پستی و بلندی که در میزان رطوبت قابل دسترس مؤثر هستند، همبستگی معنی‌داری دارد.

Holechek و همکاران (۱۹۸۹) در طی پژوهش‌های خود به این نتیجه رسیدند که خصوصیات فیزیکی و شیمیایی خاک در رابطه با پوشش

بخش میانی حوزه آبخیز طالقان واقع شده است. مرتفع‌ترین نقطه منطقه با ارتفاع ۴۱۰۰ متر در مرز شمالی و پایین‌ترین سطح ارتفاعی در بخش غربی (خروجی حوزه) با ارتفاع ۱۷۰۰ متر از سطح دریا قرار دارد.

متوسط بارش سالانه ۵۰۰ میلی‌متر و تعداد روزهای بارندگی ۶۱ تا ۷۷ روز در سال است. از کل بارش سالانه ۲۵/۴ درصد در پاییز، ۳۶/۲ درصد در زمستان، ۳۴/۸ درصد در بهار و ۳/۶ درصد در تابستان به وقوع می‌پیوندد. تعداد روزهای برفی ۲۱ تا ۳۴ روز در سال متغیر است که اغلب از آبان ماه شروع شده و تا نیمه اردیبهشت ادامه پیدا می‌کند. اقلیم منطقه بر اساس روش آمبرژه نیمه‌مرطوب سرد است (صفاییان، ۱۳۸۴).

در این تحقیق به منظور تشخیص جوامع گیاهی، تیپ‌های گیاهی غالب در مراتع اطراف سه روستای فشدک، آرتون و میناوند واقع در طالقان میانی انتخاب شدند.

برای نمونه‌برداری از روش پلات‌گذاری در امتداد ترانسکت در هر واحد نمونه‌برداری استفاده شد. به منظور کاهش دخالت‌های احتمالی و جلوگیری از اعمال نظر‌های شخصی و بالا بردن میزان دقت، طرح نمونه‌گیری تصادفی-سیستماتیک انتخاب شد. بدین ترتیب که نقطه اول ترانسکت تصادفی و بقیه به روش سیستماتیک به‌طور منظم و با فاصله مشخص از هم قرار داده شدند. همچنین اولین محل استقرار پلات در امتداد هر خط ترانسکت، تصادفی و بقیه به فاصله‌های منظم مستقر شدند (مقدم، ۱۳۸۰).

در هر واحد نمونه‌برداری ۴ ترانسکت ۱۵۰ متری در طول مهمترین گرادیان-محیطی مستقر شد. در طول هر ترانسکت ۱۰ پلات به فاصله ۱۵ متر قرار داده شد که به‌دلیل کم بودن طول دامنه و تغییر شرایط محیطی

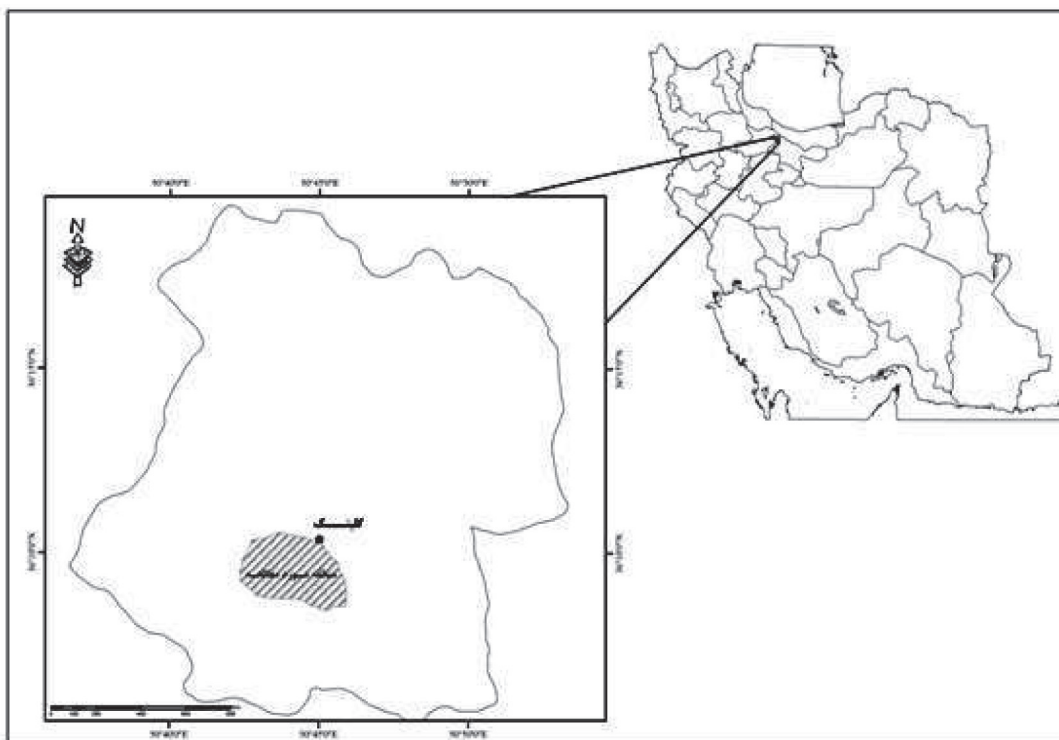
گیاهی باعث تنوع و پراکنش جغرافیایی وسیع گیاهان می‌شوند. Ali و همکاران (۲۰۰۰) رابطه بین تنوع گونه‌ای را با عوامل محیطی (تنش خشکی، بافت و شدت چرا) و خصوصیات پوشش گیاهی (تاج پوشش کل و تک تک گونه‌ها) در طول یک ترانسکت ۳۴۰ کیلومتری در منطقه بیابانی مصر بررسی کردند. این پژوهشگران نشان دادند که ۵۲/۹ درصد تغییرات تنوع گونه‌ای به خصوصیات تاج پوشش، رطوبت خاک و شدت چرا مرتبط است.

Jiang (۲۰۰۷) به بررسی الگوهای تنوع گونه‌ای در مناطق بیابانی چین با استفاده از روش CCA پرداخت، تا تاثیر عوامل محیطی را بر خصوصیات جوامع گیاهی تعیین کند. نتایج نشان داد که عامل ارتفاع همبستگی قوی مثبتی با محور اول دارد و ۵۰ درصد تغییرات را توجیه می‌کند و عامل شیب همبستگی قوی با محور دوم دارد و ۲۱/۴ درصد تغییرات پوشش را توجیه می‌کند.

با توجه به موارد مذکور و از آنجا که شناخت تنوع گونه‌ای نقش مهمی در برنامه‌ریزی اکوسیستم مراتع دارد، در این تحقیق رابطه بین تنوع گونه‌ای و عوامل محیطی مؤثر بر آن در مراتع طالقان میانی بررسی شد.

مواد و روش‌ها

حوزه آبخیز طالقان در ۹۰ کیلومتری شمال-غرب استان تهران واقع شده است. این حوزه بین دو حوزه آبخیز کرج و الموت رود قرار دارد (شکل ۱). مساحت این حوزه حدود ۱۳۲۵۰۰۰ هکتار است. منطقه مورد مطالعه با وسعت ۳۷۹۷۷/۱۲ هکتار و در موقعیت جغرافیایی ۳۶° ۴۳' ۵۰" تا ۲۰° ۵۳' ۵۰" طول شرقی و ۱۹° ۵۱' ۳۶" تا ۱۹° ۱۹' ۳۶" عرض شمالی در

شکل ۱- موقعیت منطقه مورد مطالعه در حوزه آبخیز طالقان و کشور

این شاخص بین صفر تا یک تغییر می‌کند. همچنین مقدار شاخص شانون-وینر از رابطه زیر تعیین می‌شود:

$$H' = -\sum_{i=1}^s p_i \ln p_i$$

که در آن $H = H'$ شاخص تنوع گونه-ای، $S = S$ تعداد گونه و $P_i = P_i$ فراوانی نسبی گونه i در اجتماع است. دامنه تغییرات این شاخص $1/5$ تا $4/5$ می‌باشد.

برای تجزیه و تحلیل بعد از بررسی داده‌ها با توجه به هدف تحقیق به منظور تعیین مهمترین متغیرهای تاثیرگذار بر تغییرات تنوع گونه‌ای از تجزیه مؤلفه‌های اصلی (PCA) استفاده شد.

نتایج

مقادیر شاخص‌های تنوع گونه-ای شانون-وینر و سیمپسون در تیپ‌های گیاهی مورد مطالعه در جدول ۱ آمده است
برای تعیین مؤثرترین عامل یا عوامل محیطی که باعث تغییر تنوع گونه‌ای می‌شود، از روش PCA استفاده شد. در جدول ۲ مقادیر ویژه و درصد واریانس (پراش) هر یک از مؤلفه‌ها (محورها) آمده است. برای انتخاب مؤلفه‌ها معمولاً مقادیر ویژه را ملاک قرار می‌دهند، ولی روش دقیق‌تر آن است که مقدار ویژه با متغیر دیگری تحت عنوان BSE سنجیده شود (زارع چاهوکی، ۱۳۸۵، به نقل از Jackson, ۱۹۹۳). بدین ترتیب مؤلفه‌هایی انتخاب می‌شوند که در آنها مقادیر ویژه بیش از مقدار BSE باشد. همان‌طور که در جدول ۲ مشاهده می‌شود، در مؤلفه‌های اول و دوم این شرایط صدق می‌کند و این مؤلفه‌ها ۸۵/۲۶ درصد تغییرات پوشش گیاهی را در بر می‌گیرند. اهمیت مؤلفه اول بیشترین است، به طوری که ۴۷/۰۹ درصد تغییرات را توجیه می‌کند و ۳۸/۱۷ درصد تغییرات به مؤلفه دوم مربوط است. همچنین مقادیر همبستگی خصوصیات خاک نسبت به مؤلفه‌ها در جدول ۳ نشان داده شده است. با توجه به قدر مطلق

این فاصله مد نظر قرار گرفت. بدین ترتیب در هر واحد نمونه برداری ۴۰ عدد پلات مستقر شد. در هر پلات فهرست گونه‌های موجود و درصد پوشش گیاهی آنها تعیین شد. همچنین در پلات‌های مستقر شده در ابتدا و انتهای هر ترانسکت یک پروفیل برای مطالعه خاک حفر شد. عمق پروفیل با توجه به عمق مؤثر ریشه-دوانی گونه‌های مورد مطالعه به طور متوسط ۲۰-۱۵ سانتی‌متر انتخاب گردید. برای هر واحد نمونه برداری اطلاعات طول و عرض جغرافیایی، شیب، جهت و ارتفاع از سطح دریا نیز تعیین شدند.

در آزمایشگاه نمونه‌های خاک از الک ۲ میلی-متری عبور داده شد و بعد از آن بر روی ذرات کوچکتر از ۲ میلی-متر آزمایش فیزیکی تعیین ذرات نسبی خاک شامل رس، سیلت و ماسه به روش هیدرومتری بایکاس انجام شد. در بررسی‌های تجزیه شیمیایی خاک، میزان اسیدیته خاک در گل اشباع با pH متر اندازه‌گیری شد. درصد کربن آلی به روش والکی و بلاک، آهک به روش کلسیمتری، فسفر قابل جذب به روش اولسون، پتاسیم به روش فلم-فتمتری و ازت کل به روش کج‌دال اندازه‌گیری شد (جعفری حقیقی، ۱۳۸۲).

بعد از جمع‌آوری اطلاعات، ابتدا تنوع گونه‌ای تعیین شد. برای تعیین تنوع گونه‌ای شاخص‌های مختلفی ارائه شده است که از بین آنها دو شاخص سیمپسون (۱۹۴۹) و شانون-وینر (۱۹۴۹) مورد استفاده قرار می‌گیرد، زیرا از بین شاخص‌های مختلف این شاخص‌ها توانایی بیشتری را برای تشخیص تنوع گونه‌ای دارند (Magurran, ۱۹۸۸). شاخص شانون-وینر بیشتر تحت تاثیر غنای گونه‌ای است، اما شاخص سیمپسون تحت تاثیر فراوانی گونه‌های غالب قرار می‌گیرد. مقدار شاخص سیمپسون از رابطه زیر محاسبه می‌شود:

$$S' = \sum_{i=1}^s P_i^2$$

که در آن λ : مقدار شاخص، S : تعداد کل گونه‌ها در نمونه و P_i : نسبتی از همه افراد موجود در نمونه است که متعلق به گونه i باشد. مقدار

جدول ۱- درصد تاج پوشش و تنوع گونه‌ای در تیپ‌های گیاهی منطقه مورد مطالعه

تیپ گیاهی	علائم اختصاری	درصد تاج پوشش	شاخص شانون وینر	شاخص سیمپسون
<i>Astragalus gossypinus</i> - <i>Thymus kotchyanus</i>	<i>As.go- Th.ko</i>	۲۴/۷۱	۳/۰۵۵	۰/۸۰۸
<i>Hypericum perforatum</i> <i>Bromus tomentellus</i>	<i>Hy.pe -Br.to</i>	۱۶/۸۵	۳/۲۵۵	۰/۸۳۵
- <i>Artemisia aucheri</i> <i>Bromus tomentollus</i>	<i>Br.to-Ar.au</i>	۲۶	۲/۶۱۹	۰/۷۲۲
- <i>Phlomis olivieri</i> <i>Stipa barbata</i>	<i>St.ba -Ph.ol</i>	۲۷/۱۹	۲/۰۶۶	۰/۵۶۵
<i>Agropyron tauri</i> - <i>Amygdallus lycioides</i>	<i>Ag. tu-Am.ly</i>	۴۱/۸۵	۲/۶۸۸	۰/۷۵۱

با توجه به علامت مثبت و منفی ضرایب متغیرها که در جدول ۳ آمده است، در محور اول از راست به چپ عمق و میزان شن خاک کاهش و مقدار فسفر و شیب افزایش پیدا می کند. همچنین در محور دوم از بالا به پایین ارتفاع از سطح دریا افزایش و مقدار آهک و ازت کاهش می یابد. با توجه به تغییراتی که در عوامل محیطی معرف محورهای اول و دوم اتفاق می افتد، رویشگاه های گیاهی را می توان در سه گروه مجزا به شرح زیر تفکیک کرد که هر کدام شامل یک یا چند تیپ گیاهی هستند (شکل ۲):

گروه ۱: تیپ های گیاهی *Thymus kotchyanus - Astragalus gossypinus. Hypericum perforatum Bromus tomentellus. - Artemisia aucheri Bromus tomentellus*

گروه ۲: تیپ گیاهی *Stipa barbata*
گروه ۳: تیپ گیاهی *Agropyron tauri-Amygdalus lycioides*

توجه به خصوصیات رویشگاهی نیز نشان می دهد که خصوصیات معرف محورهای اول و دوم بین سه گروه تفکیک شده حاصل از تجزیه و تحلیل مؤلفه های اصلی اختلاف معنی دار دارد.

گروه ۱ که شامل سه تیپ گیاهی ذکر شده در بالا هستند که در ربع اول محور مختصات واقع شده و تحت تاثیر دو محور اول و دوم قرار دارند، ولی با توجه به فاصله کمتر این گروه نسبت به محور دوم بیشتر تحت تاثیر این محور است، یعنی بیشتر تحت تاثیر کاهش ارتفاع، افزایش ازت و آهک قرار دارد. گروه ۲ در ربع چهارم محور مختصات قرار گرفته است و با توجه به فاصله کمتر آن نسبت به محور دوم تحت تاثیر خصوصیات معرف این محور قرار می گیرد، به این صورت که تحت تاثیر افزایش ارتفاع از سطح دریا، کاهش ازت و آهک قرار دارد. گروه ۳ با توجه به محل آن، بیشترین

ضرایب، مؤلفه اول شامل متغیرهای شیب، عمق، شن و فسفر خاک است. عوامل ارتفاع از سطح دریا، آهک و ازت مؤلفه دوم را تشکیل می دهند. بنابراین مهمترین متغیرهای تاثیرگذار بر تنوع گونه ای شیب، عمق، شن و فسفر خاک هستند که ۴۷ درصد تغییرات تنوع را در بر می گیرند و متغیرهای ارتفاع از سطح دریا، آهک و ازت در درجه اهمیت بعدی بوده و ۳۸ درصد تغییرات تنوع گونه ای مربوط به آنهاست. عوامل اسیدیته و ماده آلی مؤلفه سوم را تشکیل می دهند که تنها ۱۰ درصد تغییرات تنوع را در بر می گیرند. همچنین عامل هدایت الکتریکی در مؤلفه چهارم قرار می گیرد و فقط ۴ درصد تغییرات تنوع را شامل می شود. دیگر عوامل (پتاسیم و جهت جغرافیایی) تاثیری بر تغییرات تنوع گونه ای در رویشگاه های مورد مطالعه نداشتند.

شکل ۲ نمودار رسته بندی رویشگاه ها را بر اساس مؤلفه های اول و دوم نشان می دهد. برای تحلیل این نمودار و توجیه علل پراکنش مکانی تیپ های گیاهی بایستی به نکات زیر توجه کرد (زارع چاهوکی، ۱۳۸۵، به نقل از Jongman، ۱۹۹۵):

- فاصله نقاط معرف تیپ های گیاهی در نمودار، نشان دهنده درجه تشابه یا اختلاف تیپها از نظر عوامل محیطی است؛
- به علامت مثبت و منفی ضرایب خصوصیات در جدول ضرایب توجه شود. اگر در مؤلفه ای تمام ضرایب خصوصیات محیطی معنی دار شده منفی باشد، رویشگاه گونه هایی که در جهت مثبت محورها قرار دارند با خصوصیات معرف محورها رابطه معکوس دارند و برعکس؛
- میزان فاصله نقاط معرف تیپها از محورهای مختصات بیانگر شدت یا ضعف رابطه است و هرچه طول بردار معرف تیپ های گیاهی بزرگتر و زاویه آنها با محورها کوچکتر باشد، همبستگی بین تیپ های گیاهی با محورها بیشتر و رابطه آنها با خصوصیات معرف محورها قویتر است.

جدول ۲- مقدار واریانس مربوط به هر یک از مؤلفه ها

مؤلفه	مقدار ویژه	واریانس (درصد)	واریانس نسبی (درصد)	Broken-stick eigenvalue
۱	۶/۵۹۳	۴۷/۰۹۴	۴۷/۰۹۴	۳/۲۵۲
۲	۵/۳۴۴	۳۸/۱۷۱		۲/۲۵۲
۳	۱/۴۷۴	۱۰/۵۲۷		۱/۷۵۲
۴	۰/۵۸۹	۴/۲۰۹		۱/۴۱۸
۵	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰		۱/۱۶۸
۶	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰		۰/۹۶۸
۷	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰		۰/۸۰۲
۸	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰		۰/۶۵۹
۹	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰		۰/۵۳۴
۱۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰		۰/۴۲۳

پژوهشگرانی نظیر Friedel و همکاران (۱۹۹۳) و Ali و همکاران (۲۰۰۰) نیز نشان دادند که بافت خاک از عوامل اصلی کنترل پراکنش پوشش گیاهی در مناطق خشک است. تاثیر بافت خاک بر روی پراکنش گونه‌های گیاهی به دلیل تاثیر در میزان رطوبت خاک است (Abd El-Ghani و Amer، ۲۰۰۳؛ Wilson و Tilman، ۲۰۰۴)، زیرا اختلاف در میزان رطوبت به تغییراتی در شکل دهی و تهویه ساختمان خاک و میزان شوری آن منجر می‌شود.

تاثیر عامل ارتفاع از سطح دریا بر تنوع گونه‌ای، می‌تواند ناشی از تاثیر آن بر عوامل درجه حرارت و بارندگی باشد. بر طبق اصل حرارتی، هر گیاه زمانی به مرحله معینی از نمو خود می‌رسد که مقدار مشخصی حرارت از محیط گرفته باشد. به این ترتیب سرعت نمو هر گیاه با درجه حرارت همبستگی مثبت دارد و چون درجه حرارت نیز بسته به ارتفاع تغییر می‌کند، در نتیجه با قرار گرفتن گیاه در ارتفاعات بالاتر (درجه حرارت کمتر) رشد کندتر خواهد شد (کوچکی و نصیری محلاتی، ۱۳۷۳). از جمله پژوهش‌های صورت گرفته در این زمینه به (Grytnes و Vetaas، ۲۰۰۲؛ Fisher و Fuel، ۲۰۰۴؛ Coroi، ۲۰۰۴؛ پارسایی، ۱۳۷۳؛ صابریان، ۱۳۸۱ و اسماعیل‌زاده، ۱۳۸۶) می‌توان اشاره کرد.

تاثیر پذیرگی را از خصوصیات معرف محور اول دارد، از این رو تحت تاثیر افزایش شیب و فسفر و کاهش عمق و شن خاک قرار دارد.

بحث و نتیجه‌گیری

در منطقه مورد مطالعه تنوع گونه‌ای دارای تغییراتی است که می‌تواند ناشی از عوامل محیطی و روابط بین گونه‌ای باشد. از بین عوامل بررسی شده در این تحقیق مهمترین آنها که بر تغییرات تنوع گونه‌ای تاثیر بیشتری دارند، شیب، عمق، بافت و فسفر خاک و در درجه بعدی اهمیت متغیرهای ارتفاع از سطح دریا، آهک و ازت هستند. موضوع ارتباط بین شیب و عمق خاک در بسیاری از منابع مربوط به علوم خاک اشاره شده است. بر این اساس با افزایش شیب و بالطبع زیاد شدن نیروی ثقل، از یک سو میزان فرسایش سطحی بیشتر شده و از سوی دیگر عمق خاک کاهش می‌یابد. بنابراین با افزایش شیب، انتظار خاکی با عمق کمتر قابل انتظار است. از جمله پژوهش‌های صورت گرفته در زمینه نقش شیب در تنوع گونه‌ای به حسینی (۱۳۷۴)، ابراهیمی کبری (۱۳۸۱)، سهرابی (۱۳۸۴)، اسماعیل‌زاده (۱۳۸۶)، Maguran (۱۹۹۸) و Jiang و همکاران (۲۰۰۷) می‌توان اشاره کرد.

جدول ۳- مقادیر همبستگی هر یک از متغیرها با مؤلفه‌ها در روش PCA

مؤلفه (محور)	خصوصیت					
	اول	دوم	سوم	چهارم	پنجم	ششم
اسیدیته	-۰/۰۹۸۲	-۰/۳۱۶۴	۰/۵۱۶۰	۰/۱۲۵۵	-۰/۲۶۹۳	۰/۰۱۴۰
هدایت الکتریکی	۰/۱۷۷۴	-۰/۲۴۳۲	-۰/۰۱۴۴	۰/۸۹۸۸	۰/۰۶۴۱	-۰/۰۴۳۶
ماده آلی	-۰/۱۸۳۱	۰/۲۵۳۹	-۰/۵۰۴۱	۰/۳۱۸۹	-۰/۲۱۷۳	-۰/۱۰۶۶
آهک	-۰/۰۹۴۵	۰/۴۱۴۰	۰/۱۲۱۹	۰/۰۷۳۹	-۰/۲۵۲۱	-۰/۲۴۹۳
فسفر	-۰/۳۸۶۶	-۰/۰۱۵۵	-۰/۰۹۱۳	-۰/۰۴۴۵	-۰/۰۷۱۸	-۰/۱۱۶۸
پتاسیم	-۰/۳۵۵۶	-۰/۱۴۵۷	-۰/۱۸۸۱	۰/۰۳۸۷	-۰/۳۹۹۳	۰/۲۴۷۵
ازت	-۰/۱۷۱۰	۰/۳۶۸۷	-۰/۲۲۶۸	۰/۰۹۱۰	۰/۳۴۸۴	-۰/۰۴۴۵
ارتفاع از سطح دریا	-۰/۰۲۰۸	-۰/۴۲۶۳	-۰/۱۱۶۶	-۰/۱۰۱۸	۰/۲۲۵۶	-۰/۳۲۹۳
جهت	-۰/۲۷۴۱	-۰/۳۰۰۰	-۰/۱۲۶۳	-۰/۰۱۰۴	۰/۱۲۱۲	-۰/۳۳۱۳
شیب	-۰/۳۶۷۲	-۰/۱۴۱۶	-۰/۰۴۶۳	-۰/۰۳۵۸	-۰/۰۵۶۲	-۰/۲۴۵۲
عمق خاک	۰/۳۳۸۰	۰/۲۱۳۰	۰/۰۴۱۵	۰/۰۵۷۴	۰/۰۱۵۱	-۰/۰۲۸۲
سیلت	-۰/۳۸۳۶	۰/۰۰۸۱	۰/۱۱۹۷	۰/۱۱۸۲	۰/۶۰۷۵	۰/۴۷۹۰
رس	-۰/۱۸۸۶	۰/۲۸۱۴	۰/۴۷۱۰	۰/۱۱۱۱	۰/۱۹۹۴	-۰/۵۱۱۶
شن	۰/۳۲۲۴	-۰/۱۷۲۰	-۰/۳۱۶۰	-۰/۱۲۶۷	۰/۲۲۱۰	-۰/۲۷۷۹

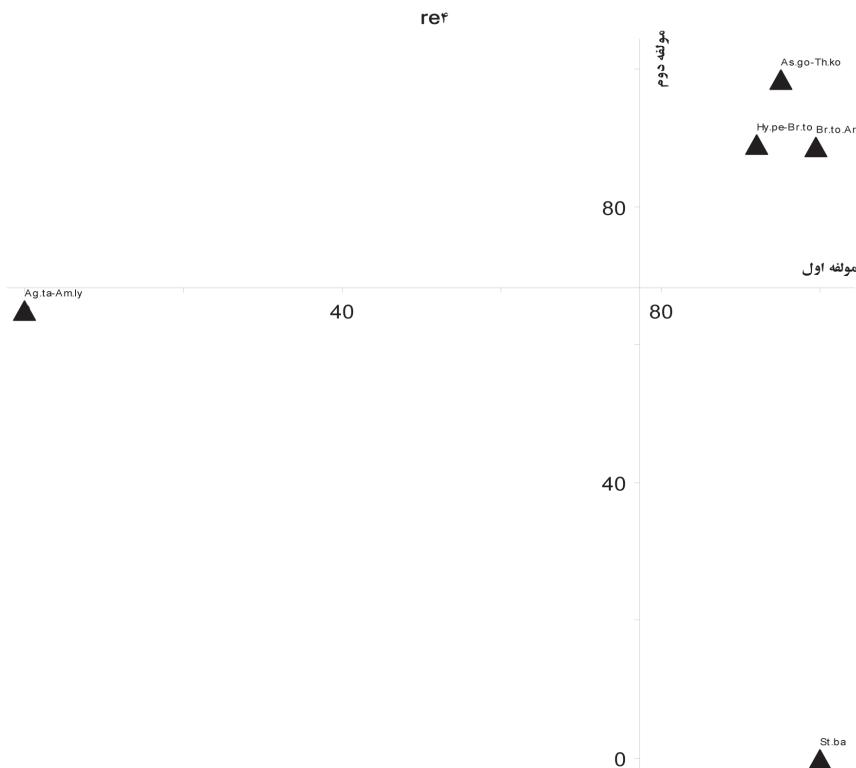
منابع مورد استفاده

- ۱ - ابراهیمی کبری، خ.، ۱۳۸۱. بررسی تاثیر عوامل توپوگرافی و چرا بر تغییرات درصد پوشش گیاهی و تنوع در زیر حوزه سفید آب هراز، پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه مازندران، ۸۲ صفحه.
- ۲ - اسماعیل زاده، ا.، ۱۳۸۶. رابطه بین گروه های اکولوژیک گیاهی با شاخص های تنوع زیستی در ذخیره گاه سرخدار افرا تخته. پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه تربیت مدرس.
- ۳ - پارسایی، ل.، ۱۳۷۳. مقایسه رویشگاه های مرتعی از نظر پوشش گیاهی در منطقه چهار باغ گرگان، پایان نامه کارشناسی ارشد مرتعداری، دانشکده منابع طبیعی و علوم دریایی دانشگاه تربیت مدرس، ۱۰۷ صفحه.
- ۴ - جعفری حقیقی، م.، ۱۳۸۲. روش های تجزیه خاک - نمونه برداری و تجزیه های مهم فیزیکی و شیمیایی با تاکید بر اصول تنوری و کاربردی. انتشارات ندای ضحی، ۲۳۶ صفحه.
- ۵ - حسینی، س.، ۱۳۷۴. بررسی جوامع گیاهی دشت میرزابایلو و آلمه پارک ملی گلستان، پایان نامه کارشناسی ارشد جنگلداری، دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی گرگان، ۸۶ صفحه.
- ۶ - زارع چاهوکی، م.، ع.، ۱۳۸۵. مدل سازی پراکنش گونه های گیاهی مراتع مناطق خشک و نیمه خشک. رساله دکتری مرتعداری، دانشکده منابع طبیعی دانشگاه تهران، ۱۸۰ صفحه.
- ۷ - زارع چاهوکی، م.، ع.، ۱۳۸۷. بررسی رابطه بین تنوع گونه ای و عوامل محیطی در مراتع پشتکوه استان یزد، مجله پژوهش و سازندگی، ۲۱ (۱): ۱۹۲-۱۹۹.
- ۸ - سهرابی، ه.، ۱۳۸۴. بررسی تنوع گونه های گیاهی در واحدهای اکوسیستمی در

از دیگر عوامل مؤثر بر تغییرات تنوع گونه ای در تحقیق حاضر، میزان ازت و فسفر خاک است. Fisher و همکاران (۱۹۸۷) نشان دادند که بعد از آب در دسترس، نیتروژن خاک، مهمترین عامل محدود کننده رشد گیاهان است و در افزایش تنوع گیاهان نقش عمده ای دارد. شریفی نیارق (۱۳۷۷) طی تحقیقی در چمنزارهای طبیعی منطقه اردبیل، اظهار داشت تفاوت در برخی از عناصر خاک مانند ازت و فسفر در ناهمگنی پوشش گیاهی (تنوع گیاهی)، اثر مستقیم دارند. با توجه به مطالب مذکور می توان گفت تنوع گونه ای در هر منطقه در نتیجه عوامل محیطی و انسانی تغییر می کند. با شناسایی عوامل مؤثر در تغییرات تنوع گونه ای می توان روش های مدیریتی مناسب را انتخاب کرد. همچنین با ارزیابی تغییرات شاخص های تنوع در یک منطقه در طول زمان امکان ارزیابی مدیریت اعمال شده وجود دارد. ذکر این نکته نیز لازم است که بالا بودن مقدار شاخص تنوع، دلیل بر بهبود وضعیت منطقه نیست، بلکه باید با بررسی ترکیب گونه ای مشخص کرد که در نتیجه تغییرات ایجاد شده کدام دسته از گونه های گیاهی در منطقه افزایش یافته اند.

پاورقی ها

- 1-Richness
- 2-Evenness
- 3-Bayocus
- 4-Principle Component Analysis
- 5-Broken-stick eigenvalue

شکل ۲- نمودار رسته بندی تغییرات تنوع گونه ای نسبت به عوامل محیطی با استفاده از روش PCA

- 22- Holechek J.L., R.D. Pieper and H. Herbel, 1989. Range management Principles and Practices. Prenntice Hall, Ins. New Jersey.
- 23- Jackson D.A., 1993. Stopping in principal components analysis: a comparison of heuristical and statistical approaches. *Ecology*, 74:2204-2214.
- 23- Jiang Y., M. Kang, Y. Zhu and G. Xu, 2007. Plant biodiversity patterns on Helan Mountain, China. *Acta Oecologica* 32: 125-133.
- 24- Jongman R.H.G.; C.J.F. Ter. Break & O.F.R. Van Tongeren, 1995. Data Analysis in community and landscape ecology. Center Fire Agricultural Publishing and Documentation, Wageningen. *Journal of Forest Research*, 28: 1405-1418.
- 25- Kent M. and P. Coker, 1996. Vegetation description and analysis, A practical approaches. John Wiley & Sons.
- 26- Leonard S.G.; R.L. Miles and J.W. Burkhardt, 1984. Comparison of soil properties associated with basin wildrye and black greasewood in the Great Basin region.
- 27- Magurran, A.E., 1988. Ecological Diversity and its Measurement. Princeton University Press, Princeton, NJ, 179 pp.
- 28- Noor Alhamad M., 2006. Ecological and species diversity of arid Mediterranean grazing land vegetation. *Journal of Arid Environments*, 66: 698-715.
- 29- Noy- Mayer, I., N.H. Tadmor and G. Arshan, 1970. Multivariate analysis of desert vegetation, *Israel journal of botany*, 19:91-561.
- 30- Odum E.F., 1971. Fundamentals of Ecology, (3rd. ed), W. B. saunders Co. Philadelphia, London, Toronto.
- 31- Shannon, C.E. and W. Wiener, 1949. The mathematical theory of communication. University of Illinois press, 35 pp.
- 32- Sympson, E. H., 1949. Measurement of diversity. *Nature* 163:688.
- 33- Vetaas O.R. and J.A. Gerytnes, 2002. Distribution of vascular plant species richness and endemic richness along the Himalayan elevation gradient in Nepal. *Global Ecology and Biogeography* 11: 291-301.
- 34- Wilson, S.D. and D. Tilman, 2002. Quadratic variation in old-field species richness along gradients of disturbance and nitrogen. *Ecology* 83, 492-504.
- ۹ - شریفی‌نیارق، ج.، ۱۳۷۷. بررسی تنوع گیاهی و فرم‌های رویشی چمنزارهای طبیعی منطقه اردبیل. *مجله پژوهش و سازندگی*، ۳۳: ۲۶-۳۱.
- ۱۰ - صابریان، غ. ر.، ۱۳۸۰. بررسی درجه همبستگی پوشش گیاهی با عوامل توپوگرافی در زیر حوزه سفید دشت گرمسر، پایان نامه کارشناسی ارشد مرتعداری، دانشگاه مازندران، ۱۱۳ صفحه.
- ۱۱ - صفائیان، ر.، ۱۳۸۴. استفاده چند منظوره از مراتع طالقان، پایان‌نامه کارشناسی ارشد دانشکده منابع طبیعی دانشگاه تهران، ۱۱۳ صفحه.
- ۱۲ - کوچکی، ع. و م. نصیری محلاتی، ۱۳۷۳. اکولوژی گیاهان زراعی، جهاد دانشگاهی مشهد. ص: ۸۱-۸۰.
- ۱۳ - مصداقی، م.، ۱۳۸۴. بوم‌شناسی گیاهی. انتشارات جهاد دانشگاهی مشهد، ۱۸۷ صفحه.
- ۱۴ - میرزایی، ج.، ۱۳۸۶. بررسی رابطه پوشش گیاهی با توپوگرافی و خاک در جنگل‌های شمال ایلام، پایان‌نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه تربیت مدرس، ۶۵ صفحه.
- 15- Abd El-Ghani M.M. and W.M. Amer, 2003. Soil-vegetation relationships in a coastal desert plain of southern Sinai, Egypt. *Journal of Arid Environments* 55: 607-628.
- 16- Ali, M. M., G. Dickinson & K.J. Murphy, 2000. Predictors of plant diversity in a hyperarid desert wadi ecosystem, *Journal of Arid Environments*, 45: 215-230. *Ann. Rev. Ecol. Systematics* 5, 285-307.
- 17- Coroi. M., M.S. Skeffington., P. Giller., C. Smith., M. Gormally. and G. O' Donovan, 2004. Vegetation diversity and stand structure in streamside forests in the south of Ireland. *Forest Ecology and Management*. 202: 39-57.
- 18- Fisher, F.M., J.C Zak, G.L. Cunningham and W.G. Whitfor, 1987. Water and nitrogen effects on growth and allocation pattern of creosote bush in northern Chihuahuan Desert, *Journal of Range Management*, 41:384-391.
- 19- Fisher, M.A. and P.Z. Fuel, 2004. Changes in forest vegetation and arbuscular mycorrhizae along a steep elevation gradient in Arizona.
- 20- Friedel, M.H., G. Pickup and D.J. Nelson, 1993. The interpretation of vegetation change in a spatially and temporally diverse arid Australian landscape. *Journal of Arid Environments*, 24: 241-260.
- 21- Grytnes, J.A. and O.R. Vetaas, 2002. Species richness and altitude: A comparison between null models and interpolated plant species richness along the Himalayan altitudinal gradient, Nepal, the American Naturalist. 159(3): 294-304.

